

عنوان مقاله:

بررسی اثرات متقابل وزن پاجوش و کاربرد ترکیب گوگرد آلی بر رشد رویشی و جذب عناصر غذایی نخل رقم مجول

محل انتشار:

نشریه پژوهش های خاک، دوره 30، شماره 1 (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسنده:

خلاصه مقاله:

کاهش قابلیت دسترسی عناصر غذایی در خاک اکثر مناطق خشک مانند خوزستان، موجب محدود و یا کند شدن رشد گیاهان می‌گردد. افزودن ترکیبات گوگرددار به خاک از طریق کاهش قلیائیت خاک در محیط ریشه، جذب عناصر غذایی و به دنبال آن رشد را افزایش می‌دهد. این آزمایش در قالب طرح آماری بلوک های کامل تصادفی به روش کرت های یک بار خردشده با سه سطح ۸-۵، ۱۱-۸ و ۱۵-۱۱ کیلو گرم وزن پاجوش نهال‌های نخل رقم مجول در کرت های اصلی و چهار سطح کاربرد ۰، ۴۰۰، ۸۰۰ و ۱۲۰۰ گرم ترکیب گوگرد آلی به ازاء هر نهال، در کرت های فرعی و چهار تکرار طی دو سال ۹۲-۱۳۹۱ در نخلستان موسسه تحقیقات خرما و میوه های گرمسیری اجرا گردید. نتایج تجزیه برگ پس از اجرای آزمایش نشان داد که مصرف ترکیب گوگرد آلی، سبب افزایش معنی دار جذب عناصر غذایی در برگ گردید. بیشترین میزان نیتروژن و پتاسیم برگ به ترتیب معادل ۰۲۵/۲ و ۲۶۲/۲ درصد در کلاس a و در تیمار کاربرد ۱۲۰۰ گرم ترکیب گوگرد آلی به ازای هر نهال وجود شد. بین تیمارهای مختلف وزن پاجوش نیز از نظر میزان رشد رویشی تفاوت معنی داری دیده شد. بیشترین میزان رشد قطر تنه، طول تنه، طول نهال، طول و عرض برگ به ترتیب معادل ۷/۶، ۴/۱۶ و ۸/۸۰، ۴/۸ و ۸/۶ سانتی‌متر و تعداد ۵/۸ عدد برگ در بیشترین وزن پاجوش دیده شد. تیمارهای مصرف ترکیب گوگرد آلی نیز بر رشد رویشی تنه و برگ تفاوت معنی‌داری داشتند. بیشترین میزان رشد قطر تنه، طول تنه، طول نهال، طول و عرض برگ به ترتیب معادل ۷/۷، ۱/۲۰ و ۳/۸۵، ۸/۱۰ و ۱/۸ سانتی‌متر و ۶/۸ عدد برگ، در بیشترین سطح کاربرد گوگرد آلی و در کلاس جداگانه a قرار داشت. مقایسه میانگین اثرات متقابل نیز نشان داد که در هر وزن پاجوش، افزایش میزان مصرف کاربرد ترکیب گوگرد آلی سبب افزایش معنی دار رشد رویشی گردید. در مجموع، دامنه ۱۱-۱۵ کیلوگرم مناسب‌ترین وزن و کاربرد ۱۲۰۰ گرم از ترکیب کود گوگرد آلی سبب بهبود و افزایش سرعت رشد رویشی نهال‌های نخل مجول می‌گردد.

کلمات کلیدی:

سرعت رشد، تجزیه برگ، قلیائیت خاک، میوه های گرمسیری

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1213514>

